

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. В., 13.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОС – В. в публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С.Ж.С.

при участието на секретаря И.С.К.
като разглежда докладваното от С.Ж.С. Търговско дело № 20221300900027 по описа за 2022 година

Делото е образувано по ИМ на „К.В.А.“-Е.Ш. чрез адв. Г. Ж. Г. САК против „А.П.“ЕООД /н/-В. с правно основание чл.694,ал.2,т.2 от ТЗ като се иска от съда да признае за установено,че ищецът има вземане към ответника в размер на 1 960 000лв.,което не е включено в Списъка на приети вземания в производството по несъстоятелност.

„А.П.“ЕООД /н/-В. не са взели становище.

Постъпил е отговор на ИМ от синдика на „А.П.“ЕООД /н/-И. В. Р.,с който заявява,че признава иска и исковата претенция е основателна.

От данните по делото съдът приема за установено следното от фактическа страна:

„К.В.А.“-Е.Ш. чрез адв. Г. Ж. Г. САК са предявили вземането си в размер на 1 960 000лв в производство по несъстоятелност на „А.П.“ЕООД /н/-В. по реда на чл.688,ал.3 ТЗ и то е било включено от синдика в допълнителен списък на приети вземания.Направено е възражение в срока по чл.690,ал.1 ТЗ от „Джей енд Ай“ЕООД и съдът по несъстоятелността не е одобрил така изготвения допълнителен списък.

Претенцията на „К.В.А.“ се основава на договор за наем на

недвижими имоти от 02.03.2018г.,с който „А.П.“ЕООД в качеството си на „наемодател“ предоставя на „К.В.А.“ като „наемател“ подробно описани в договора недвижими имоти в гр.С. при наемна цена в размер на 10 000лв. на месец.Договорът е със срок от 12 години и е вписан в АВп.-С..В т.4.1 е записано,че наемателят заплаща цялата наемна цена за целият срок на договора ,която е в размер на 1 440 000лв. при подписване на договора.така договорената цена е приспадната от задължение на наемодателя към наемателя общо в размер на 1 833 590,62лв.-т.4.2 и т.4.3 от договора.В чл.7 са договорени условията за прекратяване на договора,а в чл.8-дължимите неустойки при предсрочно прекратяване.Договорът е с нотариална заверка на подписите от 06.03.2018г. като към него е отпечатан и Протокол за прихващане на вземания от 02.03.2018г.Договорът е изготвен в съответствие със сключена между страните спогодба от 23.11.2017г.След откриване на производство по несъстоятелност за „А.П.“ЕООД синдикът на дружеството е изпратил уведомление до „К.В.А.“,с което прекратява договора за наем от 02.03.2018г. при условията на чл.644 ТЗ.Това е породило правния интерес на „К.В.А.“ да предяви вземането си пред съда по несъстоятелността.

При тези данни съдът достигна до следните изводи:

Предявеният установителен иск е с правно основание чл. 694 ал.2 т.2 ТЗ и е процесуално допустим.

Разгледан по същество, е неоснователен и следва да се отхвърли.

Искът по чл. 694 ТЗ е субсидиарен способ за установяване правата на кредиторите, чието предявяване се подчинява на по-строги и формални предпоставки за допустимост, за разлика от общия установителен иск по чл. 124 ГПК.Допустимостта на всеки иск за установяване съществуването или несъществуването на едно вземане е обусловена от наличие на правен интерес у ищеца, който следва да съществува към момента на предявяване на иска.

В производството по чл. 694 ТЗ правният интерес на ищеца е обусловен от установяване било на наличието на надлежно предявено негово вземана срещу длъжника, съществуването на което е отречено от синдика, било от включването в списъка на приетите вземания на други кредитори, чието съществуване, размер или обезпечение ищецът оспорва.

Във всички случаи абсолютна предпоставка за допустимост на установителното производство е наличие на изготвени от синдика и представени за одобрение пред съда по несъстоятелността списъци с приетите и неприетите вземания. Това е най-ранния момент, в който кредиторите са информирани за становището на синдика по предявените от тях вземания.

Конкретно правният интерес на ищеца по делото е обусловен от обстоятелството, че съдът по несъстоятелността не е одобрил изготвения от синдика на „А.П.“ЕООД допълнителен списък на приетите вземания с определението по чл. 692 ал.4 ТЗ, в който е било включено вземането на „К.В.А.“ в размер на 1 960 000лв.,от които 980 000лв. главница и 980 000лв. неустойка за прекратен договор за наем.

Абсолютна процесуална предпоставка за надлежно упражняване правото на иск е предявяването му в установения в закона преклузивен срок по чл. 694 ал.6 ТЗ, който е спазен в настоящия случай.

Налице е също и другата процесуална предпоставка за допустимост на иска, а именно- наличие на висящо производство по несъстоятелност.

Съгласно нормата на чл. 694 ал.2 ТЗ, ищец в производството по установителния иск може да бъде кредитор в производството по несъстоятелност с неприето вземане.

Предмет на иска по чл. 694 ал.2 т.2 ТЗ е признаване на съществуването на вземането на кредитор, което не е включено в списъка с определението по чл. 692 ал.4 ТЗ на съда по несъстоятелността. В тежест на ищеца е да докаже съществуването на неприетото вземане с всички негови характеристики и обезпечения. Производството по установителния иск е специфично исково производство, съпътстващо производството по несъстоятелност. То има за предмет установяване съществуването и точния размер на приетите в производството по несъстоятелност вземания на кредиторите.

Установителният иск по чл. 694 ТЗ е обусловен от развилия се вече спор относно вземане на кредитор в производството по несъстоятелност по реда на чл. 692 ал.3 ТЗ, като целта на исковото производство е окончателно разрешаване на спора по отношение на всички

участници в производството по несъстоятелност.

Предметът на исковото производство по чл. 694 ТЗ съвпада с този на производството по възраженията по чл. 692 ал.2 и ал.3 ТЗ по делото по несъстоятелност, поради което това, което може да бъде предмет на възражението по чл. 690 ал.1 ТЗ, може да бъде предмет на установителния иск по чл. 694 ТЗ. Предметните предели на установяването в процеса са очертани още с молбата на кредитора за предявяване на вземането му пред синдика, респ. с определението на съда по разгледаното възражение срещу списъка. Затова е недопустимо установяване на вземания, индивидуализирани в исковата молба по чл. 694 ТЗ по основание произход, размер и обезпечение, различни от посочените и съставените от синдика списъци на приетите и неприети вземания, съответно от посочените в определението на съда по чл. 692 ал.4 ТЗ.

Предявеното от ищеца вземане, което не е включено в списъка на приетите от синдика вземания с определението на съда по несъстоятелността по реда на чл. 692 ал.4 ТЗ, в размер на 1 960 000лв, произтича от сключен между кредитора и несъстоятелния длъжник договор за наем на недвижими имоти от 02.03.2018г. Със същия е уговорено прихващане от наемната цена на задължение на наемодателя „А.П.“ЕООД към наемателя „К.В.А.“ в размер на 1 440 000лв.,което съставлява наемната цена за целият период на договора от 12 години.Общо дължимата сума е посочена в чл.4.2 от договора и тя е в размер на 1 833 590,62лв.С протокола за прихващане към договора е посочено,че след направеното прихващане на задълженията паричното задължение на „А.П.“ЕООД към наемателя „К.В.А.“ остава в размер на 393 590,62лв.

Тези облигационни отношения между страните се основават на сключена между тях Спогодба от 23.11.2017г.От нея става ясно,че „А.П.“ЕООД е възложил на „К.В.А.“ и той е изпълнил точно и в срок следните работи:консултантска услуга за проучване на условията за регистрация на клон на чуждестранно ЮЛ на територията на Шотландия,разработване на бизнес план,в който са включени параметри за необходимите финансови средства за закупуване на машини,материали за печат и др. подобно.За тези услуги „А.П.“ЕООД е следвало да заплати 18 500

евро на „К.В.А.“ в срок до 28.04.2017г. „К.В.А.“ е поръчал машините,но 15 дни след това „А.П.“ЕООД се е отказал,поради което дължи неустойка от 937 500 евро,равняващи се на 1 833 590,62лв.,както и 18 500 евро,равняващи се на 36 18286лв.

В така изготвената спогодба никъде не се посочва как е определена неустойката,която многократно надвишава цената на сключения между страните договор-на каква база за какъв период от време,при какви условия се дължи и т.н.По делото няма представени от ищеца никакви доказателства за изпълнението на договорните отношения между страните от януари 2017г. както не е представен и самият договор и същият не е индивидуализиран.

За да възникне вземане в полза на една от страните по договор същата следва да установи изпълнение на задълженията си по него,което не е сторено в настоящото производство.Независимо от това на тази база се начисляват неустойки в нереалистично големи размери,многократно надвишаващи цената на самия договор без изобщо да се приведат доказателства за дължимостта на такава неустойка.

По делото няма представени никакви доказателства за реални облигационни или търговски отношения между страните,за тяхното изпълнение или неизпълнение.Не са представени никакви разплащателни документи за преведени суми или за изготвяне на фактура за дължими суми,както се твърди в спогодбата /ф-ра №25 от 23.03.2017г./

Ето защо, съдът намира за недоказано наличието на реални облигационни отношения между страните, въз основа на които съществуват задължения за плащане.Размерът на претендираните суми,съставляващи неустойка за неизпълнение също остава недоказан.

По изложение съображения съдът намира за неоснователен предявения иск, поради което следва да го отхвърли.

На основание чл. 694 ал.7 ТЗ, ищецът следва да заплати по сметка на ВОС държ.такса за образуване на делото, в размер на 19 600лв.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „К.В.А.“дружество с ограничена отговорност с рег. №SL018280,с регистриран адрес Грантън Кресънд 39/5-Е.Ш.,Обединено кралство,действащ чрез пълномощника си Г. Жеилязкова Г. САК,личен №*****,с със съдебен адрес:гр.С.,ул.“Г.П.“№*,П.,АП.* иск с правно основание чл.694,ал.2,т.2 ТЗ ,с който се иска от съда да признае за установено,че ищецът има вземане към ответника,,А.П.“ЕООД/н/,ЕИК *,с със седалище и адрес на управление:гр.В.,ул.“Д.“№*,ЕТ.* в размер на 1 960 000лв.,което не е включено в Списъка на приети вземания в производството по несъстоятелност като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ОСЪЖДА „К.В.А.“дружество с ограничена отговорност с рег. №SL018280,с регистриран адрес Грантън Кресънд 39/5-Е.Ш.,Обединено кралство,действащ чрез пълномощника си Г. Ж. Г. САК,личен №*****,с със съдебен адрес:гр.С.,ул.“Г.П.“№*,П.,АП.* да заплати по сметка на ОС-В. държавна такса в размер на 19 600 лв.

Решението подлежи на обжалване пред АС-С. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при ОС – В.: _____